

РЕКТОРИ

Народився 27 серпня 1920 р. у м. Києві у родині службовців.

У 1938 р. із золотою медаллю закінчив середню школу та вступив до Київського інженерно-будівельного інституту на спеціальність «Промислове та цивільне будівництво». Після третього курсу був направлений на виробничу практику, де його й застала Друга світова війна. Був евакуйований до Полтави в підпорядкування Управління шосейних доріг. Із 10 жовтня 1941 р. — у діючій армії. Євген Петрович воював на Південно-Західному, Сталінградському фронтах. У 1942–1944 рр. пройшов теоретичний курс на мостовому факультеті Військово-транспортної академії Червоної армії, після чого у складі 143 окремого дорожньо-будівельного батальйону перебував на 1-му Українському фронті. Згодом був старшим техніком будівельного батальйону в Центральній групі військ Радянської армії.

Демобілізувавшись у листопаді 1945 р., Євген Петрович одразу вступив до Одеського інженерно-будівельного інституту, який закінчив у серпні 1946 р. за спеціальністю «Міські шляхи сполучення». Після закінчення інституту, маючи серйозну теоретичну підготовку та практичний досвід, працював науковим співробітником Науково-дослідного інституту споруд.

У січні 1947 р. вступив до аспірантури Київського автомобільно-дорожнього інституту, яку закінчив у 1950 р. У травні 1951 р. захистив кандидатську дисертацію. Працював асистентом (1950–1952), доцентом кафедри будівельної механіки (1952–1962), деканом дорожньо-будівельного факультету (1951–1959). Із 1959 до 1984 р. Є. П. Вериженко був ректором Київського автомобільно-дорожнього інституту. У лютому 1968 р. затверджений у званні професора.

Євген Петрович Вериженко — відомий фахівець у галузі будівельної механіки. Разом із Я. Д. Лівшицем є співавтором підручника «Статика споруд», який перевидавали чотири рази, зокрема й китайською мовою. Його перу належить також «Збірник задач та вправ зі статички споруд». При викладанні курсу широко застосовували аналогові обчислювальні машини та ЕОМ типу «Мир», що було на той час значним досягненням.

Працюючи на посаді ректора Київського автомобільно-дорожнього інституту, Євген Петрович Вериженко продовжував найкращі традиції свого попередника, Юрія Миколайовича Даденкова,

ВЕРИЖЕНКО

Євген Петрович

(27.08.1920–30.07.1997)

Ректор Київського автомобільно-дорожнього інституту в 1959–1984 рр.

Кандидат технічних наук, професор

дбаючи як про високий рівень навчально-виховного процесу, так і про постійний розвиток інституту. КАДІ був одним із найавторитетніших ВНЗ Києва, високо тримаючи планку сучасного та передового навчального закладу галузі. Потужний професорсько-викладацький склад, постійний розвиток лабораторної бази були передумовами якісного навчання студентів і виконання серйозних наукових робіт.

Інститут одним із перших вищих навчальних закладів України створив достатньо розгалужену мережу загальноінженерних факультетів у містах Луцьку, Кам'янець-Подільському та в м. Києві: при заводі «Арсенал» і в головному корпусі інституту.

Є. П. Вериженко доклав чимало зусиль для зміцнення матеріально-технічної бази інституту. Зокрема був споруджений лабораторний корпус, збудовані чотири гуртожитки, навчально-спортивний комплекс із плавальним басейном, їдальня. Для цього активно залучали кошти профільних міністерств.

Була проведена значна робота із впровадження в навчальний процес ЕОМ, реального дипломного проектування, наближення навчального процесу до виробничих потреб. Євген Петрович повсякчас дбав про розбудову й оснащення спортивно-оздоровчого табору в Плютах — предмета гордості та джерела незабутніх спогадів для усіх випускників КАДІ, яким пощастило проходити практику чи просто відпочивати у цьому прекрасному місці.

Вимогливий та принциповий керівник, Євген Петрович завжди залишався чуйною та уважною людиною, яку глибоко поважали співробітники.

Він брав активну участь у житті Києва, діяльності Київського центру вищих навчальних закладів, студентських спортивних організацій. Був обраний депутатом Київської міської ради депутатів трудящих, тривалий час обіймав посади голови ради ректорів м. Києва, голови Федерації мотоспорту Української РСР.

За значний внесок у розвиток освіти нагороджений орденом «Знак пошани», двома орденами «Трудового Червоного Прапора» та сімома медалями. Йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник вищої школи УРСР».

Із 1984 р. Є. П. Вериженко працював професором кафедри опору матеріалів і будівельної механіки.

Помер Євген Петрович 30 липня 1997 р. у м. Києві.